

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 2ας Απριλίου 2020 [αιτήσεις των Tribunal de grande instance de Bobigny, Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Caisse de retraite du personnel navigant professionnel de l'aéronautique civile (CRPNPAC) κατά Vueling Airlines SA (C-370/17), Vueling Airlines SA κατά Jean-Luc Poignant (C-37/18)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-370/17 και C-37/18) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Διακινούμενοι εργαζόμενοι – Κοινωνική ασφάλιση – Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 – Εφαρμοστέα νομοθεσία – Άρθρο 14, σημείο 1, στοιχείο α' – Αποσπασμένοι εργαζόμενοι – Άρθρο 14, σημείο 2, στοιχείο α', περίπτωση i – Πρόσωπο που ασκεί κανονικά μισθωτή δραστηριότητα στο έδαφος δύο ή περισσότερων κρατών μελών και εργάζεται σε υποκατάστημα ή μόνιμη αντιπροσωπεία την οποία διατηρεί η οικεία επιχείρηση στο έδαφος κράτους μέλους διαφορετικού από εκείνο στο οποίο έχει την έδρα της – Κανονισμός (ΕΟΚ) 574/72 – Άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο α' – Άρθρο 12α, παράγραφος 1α – Πιστοποιητικό E 101 – Δεσμευτική ισχύς – Πιστοποιητικό που αποκτήθηκε ή χρησιμοποιήθηκε δολίως – Εξουσία του δικαστή του κράτους μέλους υποδοχής να διαπιστώσει την απάτη και να μη λάβει υπόψη το πιστοποιητικό – Άρθρο 84α, παράγραφος 3, του κανονισμού 1408/71 – Συνεργασία μεταξύ των αρμοδίων φορέων – Ισχύς του δεδικασμένου της ποινικής δίκης στην πολιτική δίκη – Υπεροχή του δικαίου της Ένωσης]

(2020/C 222/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούντα δικαστήρια

Tribunal de grande instance de Bobigny, Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Caisse de retraite du personnel navigant professionnel de l'aéronautique civile (CRPNPAC) (C-370/17), Vueling Airlines SA (C-37/18)

κατά

Vueling Airlines SA (C-370/17), Jean-Luc Poignant (C-37/18)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 1972, περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 647/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Απριλίου 2005, έχει την έννοια ότι τα δικαστήρια κράτους μέλους τα οποία επιλαμβάνονται υποθέσεως στο πλαίσιο δικαστικής διαδικασίας κινηθείσας σε βάρος εργοδότη για πραγματικά περιστατικά δυνάμενα να καταδείξουν δόλια κτήση ή χρησιμοποίηση πιστοποιητικών E 101 χορηγηθέντων βάσει του άρθρου 14, σημείο 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό 118/97 του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 631/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, σχετικά με εργαζομένους που ασκούν τις δραστηριότητές τους εντός του κράτους μέλους αυτού μπορούν να διαπιστώσουν την ύπαρξη απάτης και, κατά συνέπεια, να μη λάβουν υπόψη τα πιστοποιητικά αυτά μόνον αφού βεβαιωθούν:

- αφενός, ότι η διαδικασία του άρθρου 84α, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού κινήθηκε χωρίς καθυστέρηση και ότι δόθηκε η δυνατότητα στον αρμόδιο φορέα του κράτους μέλους εκδόσεως να επανεξετάσει το βάσιμο της χορηγήσεως των εν λόγω πιστοποιητικών υπό το πρίσμα των συγκεκριμένων στοιχείων που του παρέσχε ο αρμόδιος φορέας του κράτους μέλους υποδοχής, τα οποία υποδηλώνουν ότι τα εν λόγω πιστοποιητικά αποκτήθηκαν ή χρησιμοποιήθηκαν δολίως και
 - αφετέρου, ότι ο αρμόδιος φορέας του κράτους μέλους εκδόσεως παρέλειψε να προβεί σε τέτοια επανεξέταση και να λάβει θέση, εντός ευλόγου χρόνου, επί των ως άνω στοιχείων, ακυρώνοντας ή ανακαλώντας, κατά περίπτωση, τα επίμαχα πιστοποιητικά.
- 2) Το άρθρο 11, παράγραφος 1, του κανονισμού 574/72, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό 118/97, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 647/2005, και η αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης έχουν την έννοια ότι σε περίπτωση που έχει εκδοθεί σε βάρος εργοδότη, στο κράτος μέλος υποδοχής, ποινική καταδικαστική απόφαση στηριζόμενη σε αμετάκλητη διαπίστωση, κατά παραβίαση του δικαίου αυτού, περί διαπράξεως απάτης δεν επιτρέπουν σε πολιτικό δικαστήριο του εν λόγω κράτους μέλους, που δεσμεύεται από τη βάση του εθνικού δικαίου αρχή της ισχύος του δεδικασμένου της ποινικής δίκης στην πολιτική δίκη, να υποχρεώσει τον εν λόγω εργοδότη, απλώς και μόνο λόγω της ως άνω ποινικής καταδικαστικής αποφάσεως, να καταβάλει αποζημίωση στους εργαζομένους ή σε συνταξιοδοτικό οργανισμό του ίδιου κράτους μέλους σε βάρος των οποίων διαπράχθηκε η απάτη αυτή.

(¹) EE C 283 της 28.8.2017.
EE C 112 της 26.3.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 2ας Απριλίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας, Επιτροπή κατά Ουγγαρίας, Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-715/17, C-718/17 και C-719/17) (¹)

[Παράβαση κράτους μέλους – Αποφάσεις (ΕΕ) 2015/1523 και (ΕΕ) 2015/1601 – Άρθρο 5, παράγραφοι 2 και 4 έως 11, καθεμίας από τις αποφάσεις αυτές – Προσωρινά μέτρα στον τομέα της διεθνούς προστασίας υπέρ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας – Επείγουσα κατάσταση λόγω αιφνίδιας εισροής υπηκόων τρίτων χωρών στο έδαφος ορισμένων κρατών μελών – Μετεγκατάσταση των υπηκόων αυτών στο έδαφος των λοιπών κρατών μελών – Διαδικασία μετεγκατάστασης – Υποχρέωση των κρατών μελών να υποδεικνύουν σε τακτά χρονικά διαστήματα, και οπωσδήποτε ανά τρίμηνο, τον αριθμό των αιτούντων διεθνή προστασία που μπορούν να μετεγκατασταθούν ταχέως στο έδαφός τους – Συνακόλουθες υποχρεώσεις για την υλοποίηση της μετεγκατάστασης – Συμφέροντα των κρατών μελών σχετικά με την εθνική ασφάλεια και τη δημόσια τάξη – Δυνατότητα κράτους μέλους να επικαλεστεί το άρθρο 72 ΣΛΕΕ προκειμένου να μην εφαρμόσει υποχρεωτικές πράξεις του δικαίου της Ένωσης]

(2020/C 222/03)

Γλώσσες διαδικασίας: η τσεχική, η ουγγρική και η πολωνική

Διάδικοι

(Υπόθεση C-715/17)

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Z. Malůšková, A. Stobiecka-Kuik, G. Wils και A. Tokár)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: E. Borawska-Kędzierska και B. Majczyna)

Παρεμβαίνουσες υπέρ της Δημοκρατίας της Πολωνίας: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek, J. Vlácil, J. Pavliš και A. Brabcová), Ουγγαρία (εκπρόσωπος: M. Z. Fehér)

(Υπόθεση C-718/17)

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Z. Malůšková, A. Stobiecka-Kuik, G. Wils και A. Tokár)

Καθής: Ουγγαρία (εκπρόσωποι: M. Z. Fehér και G. Κοός)